

متن پرسش

سلام: ۱. در جواب سوال ۱۶۲۶۸ حدیث امام باقر (ع) به جابر بن یزید جعفی به روح من جلا داد. استاد ممنون، خیلی کیف داد، استاد یه حدیث یا یه کتاب درباره این موضوع برای اطمینان قلب. ۲. استاد با وجود جوابتون در سوال ۱۶۲۶۸ و احساس آرامش موقت، اما بعضی اوقات از این که خدا من را در فقر آفریده و من در این فقر بد تربیت شده ام و با این که تلاش کردم و الان مدرک ارشد دارم اما به خاطر والدین و محیط نامناسب در سن ۲۵ سالگی هیچ هنری ندارم و احساس تنهایی و بی خودی بودن می‌کنم. این شرایط باعث شده من با خدا درگیری پیدا کنم (زورم که بهش نمیرسه اما لفظی چرا) از طرف دیگر به خاطر این شرایط به روانشناسی پناه بردم و از این طریق مطالبی شنیدم مبنی بر این که انسان به خاطر ضعفش و جنگ‌ها نیاز به پناهی داشته و بنابراین خدایی ساخته و دینی برای آرامش و همین دین وسیله‌ای شده برای قدرتمندان برای بهره‌کشی از مردم، از طرفی هم شرایط اقتصادی و فرهنگی ایران با تمدن غرب مقایسه می‌کنم و رفتار دولتمردان ایرانی و دروغ‌هایشان را با فکر شیعه مقایسه می‌کنم یکم فکرهای ضد انقلابی و ضد دینی به ذهنم خطور میکنه، احساس می‌کنم خدایی نیست و کلاهی بزرگ سال به سرم گذاشته اند. استاد برای این مشکل چه کنم؟ این تنهایی، فقر، بی‌عرضگی و عدم جذب شدن توسط جامعه داره بنیان عقاید ما را متلاشی میکنه و من دارم آثارش را توی نمازم می‌بینم. ۳. استاد یه پیشنهاد داشتم اونهم اینکه تفکرات و اندیشه‌های دینی را تبدیل به جدول نمودار و شکل و نمودار ذهنی بکنید. مثل کتابهای روانشناسی. به مغز و عقاید نظم میبخشه و جایگاه همه اعمال و عقاید دینی را مشخص میکنه. در دنیای امروز این کار هم به افراد دیندار برای عیب‌یابی روند دینداریشون کمک میکنه و به حرکتشون سرعت می‌بخشه و در یک لحظه یه بچه شیعه تمام عقاید و رفتارها و افکار دینی و عکس‌العمل‌های دینی که از یک فرد مسلمان انتظار هست به چشم می‌بینه و درک کاملی از دین پیدا میکنه و در واقع با این کار یه حسابرسی سریع و کامل از خودش میکنه و هم افراد بیرون از دین را با مفاهیم دینی به سهولت آشنا می‌شوند. ۴. استاد انتظار دیدن امام عصر داشتن و گفتگو با ایشان و حتی زندگی در جوارشان آیا نوعی طلبکاری برای منی که فاصله بسیار (بی‌نهایت) با ایشان دارم محسوب میشه و یا باید با همین عصر غیبت ساخت؟ در جایی دیدم که آیت‌الله بهجت به زائر امام رضا (ع) فرموده بودند رفتی مشهد امام رضا را هم دیدی؟ گویی این اتفاق حتما باید برای زائر امام بیفتد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان وقتی که با عقل خود معارف حقه‌ی الهیه را تصدیق کرد و از طریق رعایت دستورات الهی، قلب خود را آماده‌ی احساس حقایق قدسی نمود، و در عالمی وارد شد که هر آنچه دین گفته است را به نحوی دریافت کرد، متوجه می‌شود راهی که خداوند از طریق انبیاء در مقابل ما گشوده است چه اندازه حقیقی، منطقی و مفید خواهد بود در آن وقت است که ملاحظه می‌کنید مکاتب روان‌شناسانِ مادی چه اندازه پوچ و بی‌معنا و پریشان است. به قول جناب فیض کاشانی: «گفتم رخت ندیدم گفتا ندیده باشی / گفتم ز غم خمیدم، گفتا خمیده باشی. گفتم ز گلستانانت گفتا که بوی بردی / گفتم گلی نچیدم گفتا نچیده باشی. گفتم جفات تا کی، گفتا همیشه باشد / از ما وفا نیاید شاید شنیده باشی. گفتم شراب لطف آیا چه طعم دارد / گفتا گهی ز قهرم شاید مزیده باشی. گفتم که طعم آن لب گفتا ز حسرت آن / جان بر لبِت چه آید شاید چشیده باشی. گفتم بکام وصلت خواهم رسید روزی؟ / گفتا که نیک بنگر شاید رسیده باشی. خود را اگر نه بینی از وصل گل بچینی / کار تو فیض اینست خود را ندیده باشی. آری به قول فیض؛ شاید رسیده باشی! از کجا می‌گویی از نور ایمان برخوردار نیستید؟ ثانیاً: بستر برکات تبعیت از شریعت الهی در زندگی ابدی سراغ انسان می‌آید. همه‌ی فکر و ذهن خود را در راستای اطاعت از حکم خدا برای آبادانی قیامت باید به‌کار برد. در آن صورت است که می‌بینید آن‌چنان هم بی‌عضه و دست و پا چُلَفَتی هم نیستید، بلکه راه را عوضی رفته‌اید. موفق باشید